

(כל הזכויות שמורות)

הרחבת האיזור המפורז בגבול ישראל-סוריה, והקמת עמדות תצפית קבועות למשקיפי האו"ם באיזור זה, יציע מזכיר האו"ם דאג האמרשילד בכיקורו הקרוב בישראל. לזעת המחירי הכללי אין כל אפשרות להפסיק את תקריות הגבול, הכמעט קבועות, בין ישראל וסוריה, אלא אם יוקם חץ קבוע בין שני הגבולות.

תשתרר מתיחות ביחסי גאנה-ישראל. יחסי הידידות בין המדינה האפריקאית לישראל, המבוססים בחלקם גם על יסודות מסחריים, הורעו לאחרונה, כתוצאה מסכסוכים שפרצו בין חברות מסחריות ישראליות לבין חברות דומות בגאנה. ממשלת גאנה מאשימה את החברות הישראליות במשבר

שפרץ, ואילו הישראלים טוענים, כי המשבר היה בלתי נמנע לאחר שהוברר כי סוחרים באקרה, שהציגו עצמם כבעלי חברות מסחריות גדולות, אינם אלא אנשי עסק זעירים.

מענקי ארצות-הברית לישראל ולירדן יוגדלו בצורות שונות. הסטייט דפרטמנט דחה את ההצעה לצמצם את המענקים לאזור המזרח התיכון, מאחר שרוב מדינות המרחב אינן כלולות עוד בתוכניות המענקים. הצעה שגובשה היא, להגדיל את המענקים למדינות התלויות בארצות-הברית, על חשבון המדינות האחרות.

ישראל תאלץ להסביר לממשלת דרום אפריקה את פרשת יחסיה עם העמים האפריקאיים. צירות ישראל בפרטוריה העבירה למשרד החוץ הישראלי את מורת רוחה של ממשלת דרום אפריקה, מהידוק היחסים בין ישראל לבין המדינות האפריקאיות המשותרות. עד כה ראו הדרום אפריקאים את ישראל כגורם אירופי בגבול האסיתי-אפריקאי, ואילו הידוק היחסים עם הכושם של מדינות שונות אינו מובן לממשלה הדרום אפריקאית.

סכסוך חרש יסעיר את מנהיגות מפא"י. הסכסוך, הפעם,

ייערך מסביב למקומו של יושב ראש הכנסת יוסף שפרינץ. צק, כפי הנראה לא יוכל עוד שפרינץ צק למלא את תפקידו הנוכחי, מסיבות ברובי און, ובכנסת הרביעית תצטרך מפא"י להציע מועמד אחר לתפקיד זה. מועמד זה יתעוררו חלוקי-דעות חמורים, כי בעוד שדוד בן גוריון יתבע למסור את המקום לישראל

ישעיהו שרעבי, ב' התאם להכרתו: "כל מקום שתפנה יש למסור לנציג עדות המזרח", יתבע חלק משרי מפא"י, וגול' דה מאיר בראשם, את המקום בשביל בבה אידלסון, המי

כהנת עתה כסגן יו' שבראש הכנסת. ר' אילו חלק אחר מ' שרי מפא"י רואה במשה שרת את ה' מועמד המתאים ל' תפקיד זה.

מסתמנת מחלוקת נוספת במפא"י: תביעה למחזיקים כי כמה משרות לוותר על כפאותיהם הכפולים. המוסד לביקורת של מפא"י יצא למלחמה תקיפה למימוש החלטתו שאישים חברי המפלגה, המחזיקים בכמה משרות בעת ובעונה אחת, יפרשו ממשורותיהם הצדדיות. החלטה זו של המוסד לביקורת לא זכתה עד כה לתגובות רציניות, ואיש מאישי מפא"י לא ביצע אותה הלכה למעשה.

התביעה הכללית תציע לאהרון כהן לקיים את משפטו בדרתיים בנפרד. הנימוק להצעה זו: ניהול המשפט בפומבי עשוי להחריף את היחסים בין ישראל לבין מעצמה מסוימת. דבר ישראל רוצה מאוד להימנע ממנו. קרוב לדאי שכהן עצמו ידחה הצעה זו ויתבע קיום המשפט בפומביות המקסימלית.

חרות תציע לכמה מראשי לח"י בעבר להציג את מועמדותם לכנסת ברשימתה. מנהיגה של המפלגה, מנחם בגין, מנבט תוכנית של "שיבת בניים לגבול", לפיה הוא רוצה לקרב מחדש למפלגתו את כל יוצאי התנועה הדביזיוניסטית בעבר.

יתחיל משאיומתן פעיל להקמתה של חזית דתית מאר חרת, מורכבת מכל המפלגות הדתיות. את המשאיומתן יזום חבר הכנסת חיים משה שפירא מהמפלגה הדתית-הלאומית, העומד לחזור לישראל ממסע באירופה וארצות הברית, בסוף חודש ינואר 1959.

דוב יוסף, גזבר הפוכנות היהודית, יחדש את הצעתו לפטר כ-250 מעובדי הסוכנות. יוסף עומד להודיע בהנהלת הסוכנות כי במקרה ולא תבוצע תוכנית הפיטורין, לא יוכל לשלם להבא את משכורתם של עובדי הסוכנות באופן סדיר.

דוקא אשכנזי ולא ספרדי יתמנה כמנהל כללי במשרד הדרות. למרות טיסתו של שר הדתות החדש, הרב יעקב משה טולידאנו, כלי כניסתו לכהן בכהונתו זו באה לתקן את הקיפוח שהונח במשרד זה כלפי הספרדים, יבחור בכל זאת במועמד לא ספרדי למשרת מנהל כללי. מינוי זה, שייעשה בעצת מפא"י, יבוא למנוע את מניויו של אהרן מויאל, איש הציונים הכלליים, לתפקיד זה.

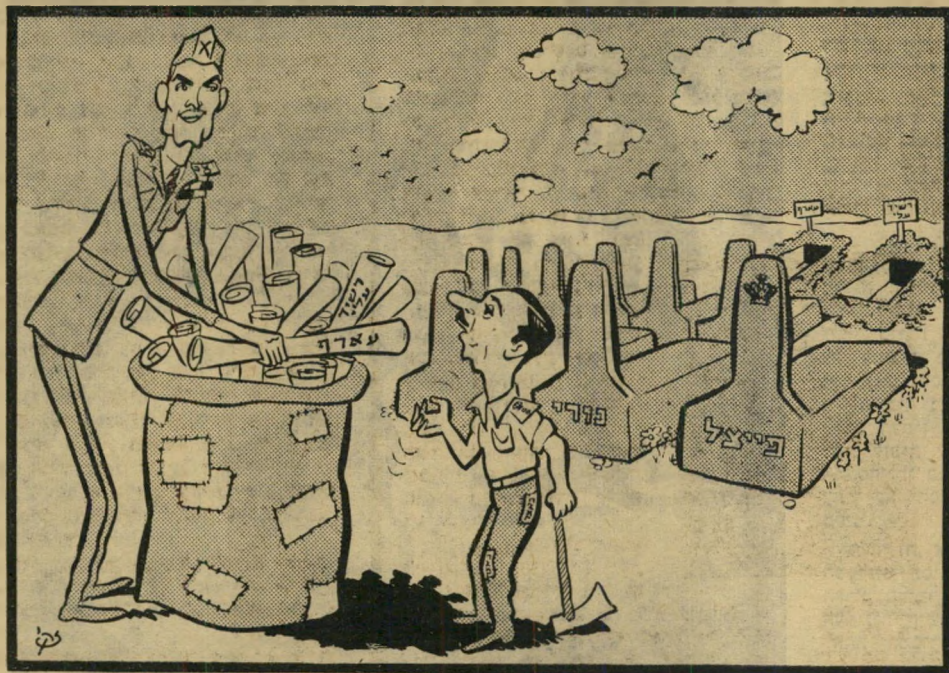
העם

זאב! זאב! זאב!

האזרח הישראלי הממוצע, השואב את ידיעותיו מן העיתונות המקומית ומשידורי קול ישראל, יכול היה בצדק להתמלא תר- עומת השבוע על ידידי ישראל במערב. הנה, אחרי ההפגזה ההרסנית של הסורים לפני שבוע, לא נשמע במועצה הבטחון שום קול ברור בגנות רע"ם, מלבד קולו של אבא אבן.

כפי שתוארה בישראל התפתחות התקרית, היה הכל ברור וחד-משמעי: הסורים הם שארבו לאסף פילר, הם שגרמו נזקים חמור- רים ביותר בהפגזת משקי החולה. אם ישנו צדק, הסבירו המאמרים הראשיים, חייבת סוריה לבוא על גמולה בזירה הבינלאומית. מדוע, בכל זאת, לא גונו הסורים? יותר מאשר בנות-הברית המערביות היתה אחי- ראית לכן ישראל עצמה. כי פעם נוספת ניטו דובריה להיות חכמים מדי, שופרי התעמולה שלה, הסובלים מהסתמיות עור- קים מחרידה, המשיכו לפעול בהתאם לאמור- נה שאפשר לרמות את כל העולם, כל הזמן. הנה רימו רק את עצמם.

הפגזה גוררת הפגזה. בדו"ח ראש מטה המשקיפים של האו"ם, אשר הוגש

התנגדות לתכנית חלוקת הקרקעות בעיראק

לחברי מועצת הבטחון, נקבע סדר השתל- שלות העניינים בצפון: הסורים רצחו את הרועה מגונן, ישראל השיבה בהפגזה אר- סילרית, שהביאה כתגובה הפגזה סורית קטלנית, מתוכננת מזמן, וזו גררה אחריה הפגזה ישראלית מוגברת. "הנוהג להשיב באש ארטילרית על אש אוטומטית הוא ה- סכנה העיקרית להתלקחות לאורך הגבולות," קבע הגנרל פון-הורן. לאחר קבלת חוות- דעת כזו, לא יכלה תלונת ישראל אלא להתפוצץ כבועת-סבון.

ואילו, בכל זאת, היה הצדק עם ישראל; שהרי אסף פילר נהרג מן המארב, וזאת אף אישרו משקיפי האו"ם. מדוע אם כן לא שמו דוברי ישראל את הדגש על פעולת- תוקפנות זאת, תחת להעמיד פנים כאילו הסורים פתחו בהפגזה ללא התגררות?

יתכן כי באוזני האחראים להסברה הי- ישראלית נשמעים רעמי זותחים משכנעים יותר משריקת כדורים ומוצקת דם שפון במשעול של ואדי סלעי. אולם חייבים היו לזכור כי האמת — וביחוד בנוכחות מש- קיפים בינלאומיים — סופה להתגלות. הם היו חייבים אף לזכור, כי כאשר נתפסת ישראל בשקר אחד, עלולות כל טענותיה בעתיד להיראות חשודות. כמו הנער הרועה שהזיק לשוא את בני הכפר, פעם אחר פעם, בקריאת "זאב!" ולכשהופיע לבסוף זאב אמיתי לא האמין איש, עלולה ישראל לסבול ללא מושיע לכשיופיע זאב אמיתי.

יחסים מרחביים

גשרים במגרב

ישראל היא ידית צרפת — זאת יודעות

כיום כל חברות האו"ם. בעיני הערבים זו הוכחה למהותה האימפריאליסטית של ישראל. בעיני האנגלים זוהי טפשות של עם חסר נסיון פוליטי. בעיני הרוסים זוהי ברכה מן השמיים. אולם לפחות גורם אחד רואה בכך צרה צרורה: אותם הגורמים הי- יהודיים הפועלים במארוקו ובטוניסיה, והי- מנסים לגשור גשר בין ישראל לבין שתי מדינות המגרב החופשי.

בשבוע שעבר נדהמו חוגים אלה להיווכח כי ישראל עומדת לעשות צעד גורלי נוסף. הערבים העלו את בעיית אלג'יריה באו"ם. הצרפתים הודיעו שולא ישתתפו בדיון ויני- טשו את האולם. ואז התנדב משרד-החוץ הישראלי לגמול לירידי: הוא הבטיח לייצג באו"ם את נקודת-ההשקפה הצרפתית, ב- העדרם של הצרפתים החופשי.

אנשי הקונגרס היהודי רתחו. הם לא יכלו להתנגד לכן שישראל תצביע בעד צרפת, ואולי אף תשמיע הכרזה שיגרנית בכיוון זה. אולם הופעת ישראל כדוברת העיקרית נגד מלחמת-השיחור האלג'ירית היתה על-י- לה להרוס את כל הגשרים שנכנו בעמל רב במגרב הערבי, לסכן גם את עיני העליה.

במשך כמה ימים עפו המברקים בין ושינגטון, ניו-יורק וירושלים. אבא אבן, נחום גולדמן, גולדה מאיר וביגי עצמו ה- ביצו את דעותיהם הנוגדות. לבסוף ויתר משרד-החוץ הישראלי. ישראל לא ייצגה את צרפת, אם כי הצביעה למענה. היה זה הקול הקובע. ההצעה בעד עצמאות אלג'יר- רית נדחתה, בגלל קול אחד.

מריניות

רצה בפלורון-המשך

הכל יודעים כי החבלה הישראלית בי- ועידת-פלורון גרמה נזק ליחסי המדינה עם איטליה. אולם עד כמה חמור נזק זה, הסתבר השבוע ברומא. כאשר מדינאי איטלי- קי גילה פרט אחד על הפרשה, שלא היה ידוע ברבים.

הפרט: כאשר הסכימו האיטלקים עם גיו- גולן, הדיפלומט הפרטיזוני של הקונגרס הי- יהודי, לקיים את הועידה בפלורון, פנו לממשלת ישראל וביקשו שיתוף-פעולה. אר- לם הישראלים העמידו תנאי: קודם כל על ממשלת איטליה להוכיח את חיבתה לישראל, על-ידי הזמנת גולדה מאיר לביקור רשמי ברומא.

ראש ממשלת איטליה, אמינוטורי פאנפאני, לא רצה בכך. הוא חשש כי ביקור רשמי זה יקלקל את יחסי איטליה עם ארצות ערב ואת סיכויו להופיע כמתחך ניטראלי בין שני הצדדים. לשוא ניסה להסביר שביקור זה לא יוסיף מאומה ליחס הלבבי של אי- טליה לישראל. אולם בירושלים התעקשו. ביקורה של גולדה באיטליה היה דרוש בי- עיקר מסעמים פנימיים, כדי להראות הישג כלשהו לקהל הישראלי.

פאנפאני נכנע, לבסוף, וביקורה של גולדה יצא לפועל. הודות לכשרונה האישי של גולדה, גם היה מוצלח. אולם בעיני האי- טלקים היה זה ויתור חשוב כלפי ישראל. לכן נדהמו האיטלקים שבעתים, כאשר גש- לח לפתע ראובן שילוח לפלורון — דבר שהובן גם ברומא כחבלה מכחנת בוועידה, בה תלו תקות רבות להחיות מעמד אי- טליה במרחב.

לאור פרשה זו, קשה לקחת לביקור קרוב של אמינוטורי פאנפאני בישראל. אחרי ש- צרפת הוכיחה את עצמה בבחירות האחרונות כבלתי-מוסגלת למלא תפקיד חיובי בי- מרחב, מקוה איטליה למלא את החלל, כמדינה המערבית היחידה המקיימת קשרים טובים עם התנועה הלאומנית הערבית. יש- ראל נראית עתה ברומא כגורם חבלני בי- מאמץ זה.

משטרה

האמת האילמת

"אני אוהב עצות, אשתי בוגדת בי אך הי- הוכחות שבידי אנות מספיקות כיתן שהיא מכחישה. אני זקוק להוכחה ברורה ואבקש לבדוק את נאמנותה במכונת האמת." מכתב זה הופנה השבוע אל מטה המשטרה, על-

* באחת משיחותיו עם השגריר הישראלי ברומא, אליהו ששון, הוציא ראש ממשלת איטליה מכיסו את הקארטיקטורה של (העולם הוה (1096), המראה את ביגי משגר טור- פדו בדמות שילוח, לפיצוץ ספינת-הועידה.